

Pedrolo: «Cal protestar fins i tot quan no serveix de res»

14 reflexions de l'escriptor, que deia que «entendre la gent és molt difícil»

"Manuel de Pedrolo és el novel·lista català més considerable d'aquest segle". El que va escriure Rafael Tasis el 1954 a *Pont Blau*, la revista editada pels catalans exiliats a Amèrica, va canviar la vida d'un escriptor que fins aleshores havia passat desapercebut. Manuel de Pedrolo va néixer al castell de l'Aranyó l'1 d'abril de 1918 i va morir el 26 de juny de 1990 a Barcelona.

Des de ben petit va créixer a Tàrraga i la seva família era propietària de terres de la Segarra i de l'Urgell. El caràcter dur i estricte del pare i la mort de la mare quan només tenia dos anys van marcar la seva biografia. Tant ell com el seu germà van ser criats per una tieta soltera. A la Guerra Civil es va afiliar a la CNT i va fer de mestre a Fígols de les Mines. Recordem el prolífic autor de *Mecanoscrit del segon origen*, i de tants altres llibres, amb 14 reflexions seves.

Foto: Anna Boye

1. Sense imaginació, no hi ha hores que valguin la pena.
2. Cal protestar fins i tot quan no serveix de res.
3. Mai no es llegeix prou encara que es llegeixi massa.
4. Les coses, generalment, les porta l'atzar. S'ha de ser receptiu. La premeditació no sol sortir bé.
5. De predicar, no predico res, això ho deixo a la gent de la trona.
6. Les criatures, encara que els agradi ser les primeres, també volen ser com les altres, i si no ho pots ser, te'n ressentis d'alguna manera.
7. El novel·lista és un individu que no té gaires manies. No pot tenir escrúpols, perquè es començaria a reprimir per no molestar.
8. Cobegeu els llibres del veí, si en té més.
9. El lector és espontàniament distret.
10. Hi ha una lectura per a cada lector.
11. Entendre la gent és molt difícil.
12. S'ha de tenir en compte que hi ha molta més gent que predica el plaer que gent que prediqui la independència.
13. Encara que sigui una utopia, s'ha de lluitar per la independència.
14. Cal fer comprendre als catalans que vivim en un món fals i que l'única forma de sortir-nos-en és admetre plenament allò que som i que constitueix la nostra realitat.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=K6ij3SXBctk>